
[2020-8-RE](#)

Causa 2020-8-RE

(Parramon Llavet c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 44-2020. Recurs d'empara

Aute del 13 de juliol del 2020

BOPA núm. 92, del 22 de juliol del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 de juny del 2020, per la representació processal del Sr. Josep Parramon Llavet, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 19 de maig del 2020 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2020-8-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 19 de maig del 2020;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Arguments del recurrent

- Després de recordar la jurisprudència constitucional en relació amb la legitimació del recurs de suplica, el recurrent exposa els "*nous fets, elements, drets i proves*" que el Tribunal Constitucional no hauria tingut en compte en el moment de dictar la inadmissió a tràmit del seu recurs d'empara.

- Manifesta que la seva incompareixença el dia de la vista, la qual d'acord amb l'article 202 del Codi de procediment penal, duia a la declaració del desistiment del seu recurs d'apel·lació, estava justificada mitjançant un certificat mèdic que acreditava la seva malaltia, la realitat de la qual no va ser verificada ni pel Tribunal Superior de Justícia, ni pel Tribunal Constitucional, fet que obstrueix el seu dret a la jurisdicció i infringeix alhora els principis d'interdicció de tota arbitrarietat i de seguretat jurídica.

- De fet considera que les vulneracions al·legades derivarien del contingut de l'article 202 del Codi de

procediment penal que disposa que el recurrent pot desistir del recurs, ja sigui expressament o ja sigui per incompareixença el dia de la vista.

- Per aquest motiu, demana al Tribunal Constitucional que es pronunciï sobre la seva constitucionalitat d'ofici o que requereixi al Tribunal Superior de Justícia que plantegi l'obertura d'un procés incidental d'inconstitucionalitat davant la impossibilitat d'interpretar el precepte esmentat d'acord amb el dret fonamental a la jurisdicció.
- Al·lega que pel fet que no es va tenir en compte l'abast de la seva malaltia no ha pogut exercir el seu dret a la defensa i s'han vulnerat els seus drets a un recurs en matèria penal i a un procés penal.
- Conclou que la manca d'interès de la Sala Penal per escoltar les seves argumentacions en el fons de la causa, el du a considerar que aquesta ja havia determinat la seva culpabilitat de manera anticipada, fet que vulnera la seva presumpció d'innocència, així com el seu dret a un tribunal imparcial predeterminat per la llei.
- Afegeix que ha patit un acarnissament evident, ja que se li han imposat unes penes superiors a aquelles previstes per la llei aplicable en el temps, considerant que la pena complementària màxima que se li podia aplicar era la de 18 mesos d'inhabilitació en lloc dels 60 mesos pronunciats.
- En definitiva, retreu a la Sala Penal no haver ajornat la vista com ho havia fet anteriorment i haver permès que no disposés d'advocat defensor el dia de la vista, motiu pel qual es vulneraria a més del dret a la defensa la igualtat d'armes processals.
- Insisteix en què malgrat no haver estat escoltat en apel·lació, podria arribar a ingressar en presó, motiu pel qual la inadmissió d'aquest recurs sense efectes suspensius tindria conseqüències de molt difícil reparació per a ell i per als clients del seu despatx professional.
- Per acabar, demana que el Tribunal Constitucional que admeti el seu recurs d'empara amb efectes suspensius, i que, en el seu dia, declari la vulneració dels drets esmentats i retrotregui les actuacions al moment anterior a l'establiment d'una data per a la celebració de la vista, deixant sense efecte les resolucions impugnades, així com la resta de resolucions sobre l'execució de la sentència i sobre la seva inhabilitació professional. També demana que es pronunciï sobre la inconstitucionalitat de l'article 202 del Codi de procediment penal o que requereixi al Tribunal Superior de Justícia que plantegi un procés incidental d'inconstitucional en relació amb el mateix (primer altressí). Demana així mateix, la suspensió dels efectes de les decisions impugnades en aquesta causa (segon altressí).

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. No hi ha cap objecció formal al recurs de súplica interposat per la part demandant de l'empara contra l'aute d'aquest Tribunal del 19 de maig del 2020 per tal com així ho permeten els articles 38 i 89.2 de la seva Llei qualificada, perquè s'ha interposat dins del termini legal establert excepcionalment per la Llei 7/2020 del 5 de juny i el Decret del 9 de juny del mateix any, ho ha estat per persona legitimada i amb l'acompliment de tots els altres requisits procedimentals.

2.2. Des del punt de vista material, el recurs de súplica es basa fonamentalment en dues gran línies d'argumentació: a) l'eventual inconstitucionalitat de l'article 202 del Codi de procediment penal; i, b)

la seva aplicació contravenint o desconeixent els principis constitucionals.

2.3. L'eventual inconstitucionalitat de l'article 202 del Codi de procediment penal es pretén fonamentar en l'anomenada qüestió o procés incidental de constitucionalitat prevista a l'article 100 de la Constitució i desenvolupada als articles 52 i següents de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional. Aquesta pretensió, no obstant això, contradiu el text literal de la llei i la doctrina d'aquest Tribunal. En efecte, el Tribunal Constitucional s'ha pronunciat en nombroses resolucions (veg. la sentència del 3 de febrer del 2014, recaiguda en la causa 2013-31-RE, l'aute del 16 d'octubre del 2017, recaigut en la causa 2017-16-RE, i l'aute del 14 de març del 2018, recaigut en la causa 2017-46-RE) en el sentit que l'anomenada "*qüestió d'inconstitucionalitat*" (article 100 de la Constitució) -o procés incidental d'inconstitucionalitat iniciat pels tribunals ordinaris- només pot ser plantejada per un tribunal quan té dubtes raonables i fonamentats sobre la constitucionalitat d'una llei. La iniciativa d'aquest *procés d'inconstitucionalitat* correspon de manera exclusiva i excoent als tribunals de la jurisdicció ordinària; en cap cas, als particulars. No és un dret dels ciutadans, sinó una facultat del tribunals de la jurisdicció ordinària. I, en obligada conseqüència d'aquest pronunciament, correspon desestimar també la pretensió continguda al primer altressí de l'escrit interposant el recurs de súplica.

2.4. Respecte de la interpretació del precepte esmentat efectuada pels tribunals de la jurisdicció ordinària, el recurrent al·lega que aquesta va ser errònia, arbitrària i contrària als seus drets fonamentals i als principis constitucionals. També aquí s'ha de reiterar la jurisprudència constitucional en el sentit que la interpretació general dels preceptes de la legislació formal correspon exclusivament als òrgans jurisdiccionals ordinaris i, per tant, aquest Tribunal no ha d'interferir, ni pot fer-ho, en un àmbit que no és el seu. La justícia constitucional s'ha de limitar a examinar si, en efectuar aquella interpretació, s'ha infringit, o no, la Constitució. El recurs de súplica desenvolupa, més que no ho feia el recurs d'empara, els arguments tendents a defensar la seva pretensió. En cap cas, però, és atendible el seu argument d'atribuir una mena d'obligació als òrgans judicials de comprovar determinades al·legacions de les parts (en aquest cas la causa i efectes del certificat mèdic aportat per intentar justificar la incompareixença), que només elles han de provar i acreditar. I en absolut arriba a desvirtuar el fet que corresponia al recurrent la càrrega de, o bé comparèixer a mantenir el recurs d'apel·lació o bé justificar a bastament davant de la Sala Penal que la seva compareixença era impossible per una causa plenament justificada. Com va dir la Sala Penal i va confirmar aquest Tribunal, "*el dret a la jurisdicció i a un procés equitable no comporta el dret del processat a ser jutjat quan li convé*".

2.5. Les raons que van fonamentar jurídicament l'aute recorregut no han quedat desvirtuades en l'escrit que interposa aquest recurs de súplica. Per tant, és procedent desestimar-lo íntegrament i confirmar l'aute del 19 de maig del 2020 pel qual no s'admetia a tràmit el recurs d'empara en el seu dia presentat. I, consegüentment, s'ha de desestimar també la pretensió continguda a l'altressí segon i no donar lloc a la suspensió dels efectes dels autes recorreguts en la demanda d'empara.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Josep Parramon Llavet contra l'aute del Tribunal Constitucional del 19 de maig del 2020 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2020-8-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 13 de juliol del 2020.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Jean-Yves Caullet
Magistrat